

Amb motiu de la celebració del 9 d'octubre, el renovat trinquet de Pelayo celebra una jornada carregada de pilota al llarg de tot el dia. **VN**

Pelayo fa més gran la festa

La 'catedral' anuncia matinal professional i Supercopa de clubs de vesprada

VALENCIA | J. C. RODRÍGUEZ

■ Dissabte el trinquet de Pelayo va viure una d'eixes jornades que es recordaran amb molt de sentiment al llarg de la història de la pilota valenciana. Hui, la 'catedral' continua de festa, amb més motiu, si cap, sent el 9 d'octubre. Pelayo està celebrant el més gran que es pot celebrar, la vida. Després de segle i mig, el recinte del 'cap i casal' ha resistit a tot i de tot ha exlert reforçat, amb més força encara. I això està celebrant estos dies, la seua renaixença. Re-naixença que ha de ser la de tota la pilota valenciana, la de tots els trinquets, carrers i frontons allà on botava una pilota de vaqueta, de badana o de tec.

Pelayo ha de ser de tots i per això és fidel a la seua escala i corda, però obrint-se al raspall, a les falles o al món dels clubs. Hui és una gran mostra d'eixe esperit vertebrador i integrador. En la jornada de hui hi haurà més de deu hores seguides de pilota.

La primera partida de dia està anunciada a les 10.30 hores. Torna el raspall professional. S'enfronten dos trios, el de Sergio, Roberto i Ricardet enfront del de Ricard, Bricca

LA PISSARRA

<p>● DILLUNS 9 D'OCTUBRE ● 10:30</p> <p>① TRINQUET PELAYO</p> <p>● Ricard, Bricca i Llorja</p> <p>● Sergio, Roberto i Ricardet</p> <p>● DILLUNS 9 D'OCTUBRE ● 12:00</p> <p>① TRINQUET PELAYO</p> <p>● Soro III i Raul</p> <p>● Marc i Felix</p>	<p>● DILLUNS 9 D'OCTUBRE ● 17:00</p> <p>① TRINQUET POBLA DE VALLBONA</p> <p>● Puchol II i Nacho</p> <p>● Francesc, Pere i Carlos</p> <p>● DILLUNS 9 D'OCTUBRE ● 18:30</p> <p>① TRINQUET XERACO</p> <p>● Moltó i Dorin</p> <p>● Ian i Canari</p>
---	---

Els individuals preparen els quarts de final

● LA PRIMERA PARTIDA SERÀ DIJOUS A MASSAMAGRELL ENTRE MIGUEL I FAGECA

VALENCIA | J. C. R.

■ Els caps de sèrie i, per tant, favorits per a guanyar els campionats individuals entren en acció esta setmana que comença amb la celebració dels quarts de final.

En la modalitat d'escala i corda la primera partida serà dijous, festiu, al trinquet de Massamagrell on s'enfronta Miguel de Petrer enfront Fageca. Divendres la cita serà al trinquet de Vilamarxant on s'enfronta l'actual campió, Puchol II no tindrà un debut gens fàcil. Com a primer rival tindrà a Pere Roc II.

Dissabte el mà a mà arriba al trinquet de Pelayo on Genovés II, després de superar la primera eli-

Miguel de Petrer. **VN**

JUGUEN ELS NÚMEROS 1

A la Pobla i Xeraco

Els números un d'escala i corda i raspall també juguen en la jornada festiva de hui. Puchol II s'anuncia al trinquet de la Pobla de Vallbona i Moltó juga al trinquet de Xeraco.

minatòria, s'enfronta a Marc. L'última partida de quarts de final serà diumenge al trinquet de Sueca on s'enfrontaran Soro III i Víctor Bue-no qui ve d'eliminar a Santi de Finestrat.

En la modalitat de raspall, els quarts comencen dissabte amb tres partides. A Bellreguard, jornada doble. La primera enfrontarà a Sergio i Miravalles. La segona a Moltó, actual campió, davant Guadi. La tercera partida de dissabte serà a la Llosa de Ranes amb Marratí contra Seve.

Els quarts finalitzaran dilluns dia 16 al trinquet de Xeraco amb Ian enfront Josep.

i Llorja. Al cartell original estava anunciat Marratí, però el pilotari del Poble de Castelló continua recuperant-se d'unes molèsties físiques. En principi sí que podrà jugar el Campionat Individual.

La segona partida professional del dia vindrà a continuació. Amb la corda al mig del trinquet s'enfronten dues parelles, Soro III i Raul davant Marc i Felix.

Cadascuna de les dues partides professionals tindrà un premi de 300 euros.

De vesprada es juguen les diferents finals de la Supercopa de clubs. A les 16 hores s'enfronten Faura i Alfara de la Baronia. A continuació la final femenina entre Beniparrell i Rafelbunyol. Tancarà la jornada l'encontre al raspall entre Xeraco i Bicoorp.

A més de Pelayo la jornada del 9 d'octubre està inundada de pilota per tots els racons del nostre territori. La Pobla de Vallbona, amb la presència de Puchol II, Riba-roja, Palma de Gandia, Castelló, Olocau, Xeraco, Loriguilla o Xàbia són algunes de les moltes localitats que han programat partides i activitats vinculades amb la pilota.

Rovellat va destacar pel seu estil de joc elegant i la seua presència, sempre impol·luta. FPV

Rovellat sempre ha estat estimat per l'afició. LEVANTE-EMV

L'inici del Genovés va coincidir amb els darrers anys de Rovellat. FPV

Les frases

«Pelayo és una preciositat, està nou, però sempre hi haurà gent disconforme».

«En 1975 em van concedir la medalla d'argent al mèrit esportiu, però no es va enterar ningú», assenyala.

«El que va fer mal respecte a la pilota va ser prohibir jugar al carrer. València tenia 17 trinquets».

el públic, que ha anat morint-se. La gent nova ho veu diferent, abans els aficionats ho vivien més, anaven d'un lloc a l'altre a veure les partides i també eren més crítics. El jugador sabia on anava, coneixia l'ambient de cada trinquet. Mare, com xiulaven a Gandia», riu Rovellat mentre un veí del barri s'atura per donar-li l'enhorabona. «Us-ted se lo mereceu tot», li diu.

«En 1975 em van concedir la medalla d'argent al mèrit esportiu. Me la va donar el director general del deporte a Madrid, quan encara no la tenia ni Puchades. Allí està la foto, però ací no es va enterar ningú», explica el Rovellat, que va viure tota la seua trajectòria esportiva durant el franquisme. «El que va fer mal el franquisme respecte a la pilota va ser prohibir jugar en el carrer. Els trinquets es van fer per les protestes dels veïns i el franquisme va prohibir la pilota al carrer. València era un poble que començava a créixer i hi havia 17 trinquets en marxa. En Pelayo, els primers anys després de la guerra hi havia una finestra al vestidor dels jugadors que donava al trinquet. Obrien la finestra i treien una ràdio i sonava el Cara al Sol, coses de la política d'aquells anys», recorda el premiat per la Generalitat.

Tanmateix, Rovellat va fer un perentès amb la seua relació amb Pelayo. Vaig estar uns anys sense jugar per unes diferències amb els gestors. És estrany, però quasi totes les figures de l'època van tindre algun problema amb l'empresa. Molts se'n van anar al trinquet de Levante, al Grau. Però després vaig tornar, Pelayo és la catedral», apunta.

Els pilotaris d'ara i abans
De fet, Rovellat ha conegut altres trinqueters al capdavant del trinquet, com el Xiquet de Simat, que han fet possible mantindre obert el temple de l'escalai corda des de fa 150 anys. «La pilota sempre ha sigut un poc anarquica. Ara hi ha crisi de gent, però en el dia a dia. Tanmateix, en les finals el trinquet sempre està ple i això vol dir que l'afició està ahí. Per tot això cal fer una reunió entre la gent de la pilota per a poder tindre conclusions i idees», insisteix.

L'afició va gaudir de debò amb les grans partides entre Rovellat i els seus rivals, como ara Juliet d'Al- ginet. «Després va estar Eusebio de Riola una campanya llarga. Estaven Soro, Ferrer, Llopis... Molt grans jugadors i molts bons mitjers. Ara és un altre joc. Hui la pilota ha canviat molt i jo crec que abans eren tècnicament millors. Els jugadors d'ara són més potents, això sí», concedeix Rovellat, convertint en un conseller de referència per a tots els pilotaris.

«Jo baixo al trinquet perquè l'afició no se perd tan fàcil. No puc estar molt de temps, perquè he de cuidar de la meua dona. Per a mi ells són amics. Els dic alguna cosa de quan en quan, però no fan mai cae! Després fan el que volen sempre», diu entre carcallades. Rovellat, que va retirar-se en 1979, als 47 anys i mig, és dels que creu que els pilotaris deuen jugar més partides cada setmana.

«La pilota la porta un dins, però va aprenent jugant, perquè no es naix sabent jugar. Per a mi, ara els jugadors no juguen les partides que deuen. Abans sempre eren quatre setmanals fixes, i podia ser alguna més. Ara diuen que entrenen... Bé, que entrenen el que vulguen, però han de jugar», assevera.

«Com la pilota va tant forta, els jugadors forcen molt per arribar a pegar-li i per això venen les lesions. Abans no passava això, jo en tota la carrera no em vaig lesionar mai. Només una vegada vaig tindre la mà tocada uns dies», somriu Rovellat. Una figura entre les figures.

Rovellat és un dels cincs pilotaris presents a la galeria d'honor del trinquet de Pelayo, recentment remodelat. FERNANDO BUSTAMANTE

Antonio Reig Ventura «Rovellat»

Exjugador de pilota valenciana. Antonio Reig Ventura «Rovellat» (València, 85 anys) és figura entre les figures. Guardonat dissabte passat amb la primera medalla d'or del trinquet de Pelayo, l'expilotaire rep hui l'Alta Distinció de la Generalitat amb motiu de la seua vida lligada a la pilota. Va aprendre a caminar entre els murs del trinquet, va jugar durant 33 anys amb un estil impecable i ara és el conseller més respectat i estimat pels jugadors.

«Jo no em vaig lesionar mai»

«La pilota és del poble, però a la ciutat de València té un milió d'habitants i la meitat no sap que hi ha un trinquet», afirma el mític jugador de 85 anys

PEDRO VALERO VALÈNCIA

■ Antonio Reig Ventura «Rovellat» és, simplement, una institució. La força de la seua vitalitat i el seu àgil sentit del humor amaguen els 85 anys d'històries de pilota que arrossegue al cap i les mans. «El trinquet de Pelayo és el número 6 i jo vaig nàixer en el 8. El trinquet no estava cobert i jo veia des de ma casa la partida, es veia fins al primer escaló. Baixava en mon pare i pràcticament vaig aprendre a caminar a Pelayo. En aquella època hi havia grans jugadors com Quart, Mora, Liria, Lloco... Gent de molta categoria», recorda Rovellat, un assidu al trinquet de Pelayo, hi haja o no partida. «Ara ho han canviat tot. És una preciositat. El trinquet s'ha quedat nou i tot el que és nou crida molt més l'atenció. Crec que han tingut molt bona idea amb el bar. Jo l'he vist reformar dos o tres voltes, però abans no hi havia els

mijans d'ara. En els anys 40, després de la guerra, hi havia arquitectes, però no materials», explica.

Ara bé, està per vore la convència del nou trinquet amb els aficionats de «tota la vida». «Sempre hi ha gent que no està conforme. L'altre dia a Torrent em van dir dos homes que no volien vindre més perquè ells venien a fer la partida de tute, dinet, tornar a jugar i vore la partida. Ara creuen que se'ls ha llevat eixa distracció. Però

«A Castelló o la Marina, quan anava un pilotari era com si anara Di Stéfano. Es tira a faltar eixa imatge de la pilota»

és com tot, sempre hi ha gent disconforme», emiraona «Rovellat» mentre tasta el primer tallat del matí. «Abans el trinquet estava ple, però ara s'han juntat moltes coses, entre elles la crisi. I abans també hi havia futbol, como ara. Jo era l'últim amic de tots els jugadors del València CF. Entrava al vestidor a la mitja part com si fora ma casa. Crec que a la pilota li cal alguna cosa més. Perquè la pilota és del poble, però la ciutat de València té un milió d'habitants i més de la meitat no sap que hi ha un trinquet», subratlla l'exjugador, criad també en Dénia, on el trinquet porta el seu nom.

Més de tres dècades jugant

«Pelayo no és el punt on s'ha de fer per a canviar la pilota. La meua opinió és que s'ha d'agafar un grup de persones que es reunisca i extraiga conclusions i per saber per

on tirar. La pilota està en un punt en el que està tot per fer, tot per remodelar, començar de zero», afirma. «No pot ser que no hi haja més publicitat de la pilota, a més s'han d'unificar criteris en el reglament i després està el tema de la pilota. Hui en dia és una barbaritat conforne va. Deuen llevar-li pes, és una bola. Abans el joc era més noble, ara rebota en tots els cantons», subratlla Rovellat, que va començar a jugar amb 14 anys i va acabar amb 47 i mig.

«Quan vaig començar jo, als anys 40, era una època fòrta, sobre tot, pel transport. Els dilluns, quan anava a Castelló, havia de alçar-me del llit a les sis del matí perquè a les set i deu eixia el tren. El següent era a les cinc de la vesprada i amb eixe ja no arribava a la partida. Els trens eren de fusta, hi havia una línia de carbó que quan arribaves pareixia que venies de la

guerra i jo, que era presumit...», bromreja Rovellat, sempre impecable. «No he anat mai sense portar les sabates lluentes i el monyo fet. Anava a tallar-me'l sempre al matí, xerruquer», confessa Antonio, considerat una de les estrelles de l'època. «El futbol ja ho dominava tot per aquells anys, però a les zones de Castelló i la Marina quan anava un jugador de pilota era com si anara Di Stéfano... Ara es tira a faltar eixa imatge de la pilota. Cal una persona que pose al Govern valencià en l'obligació de donar les ajudes que calga i, sobre tot, la televisió. El poc que es va fer en l'època de Carnal 9, la gent ho veia, ho comentava, es veien les partides», sentència la gran figura de l'escala i corda fins l'arribada del Genovés.

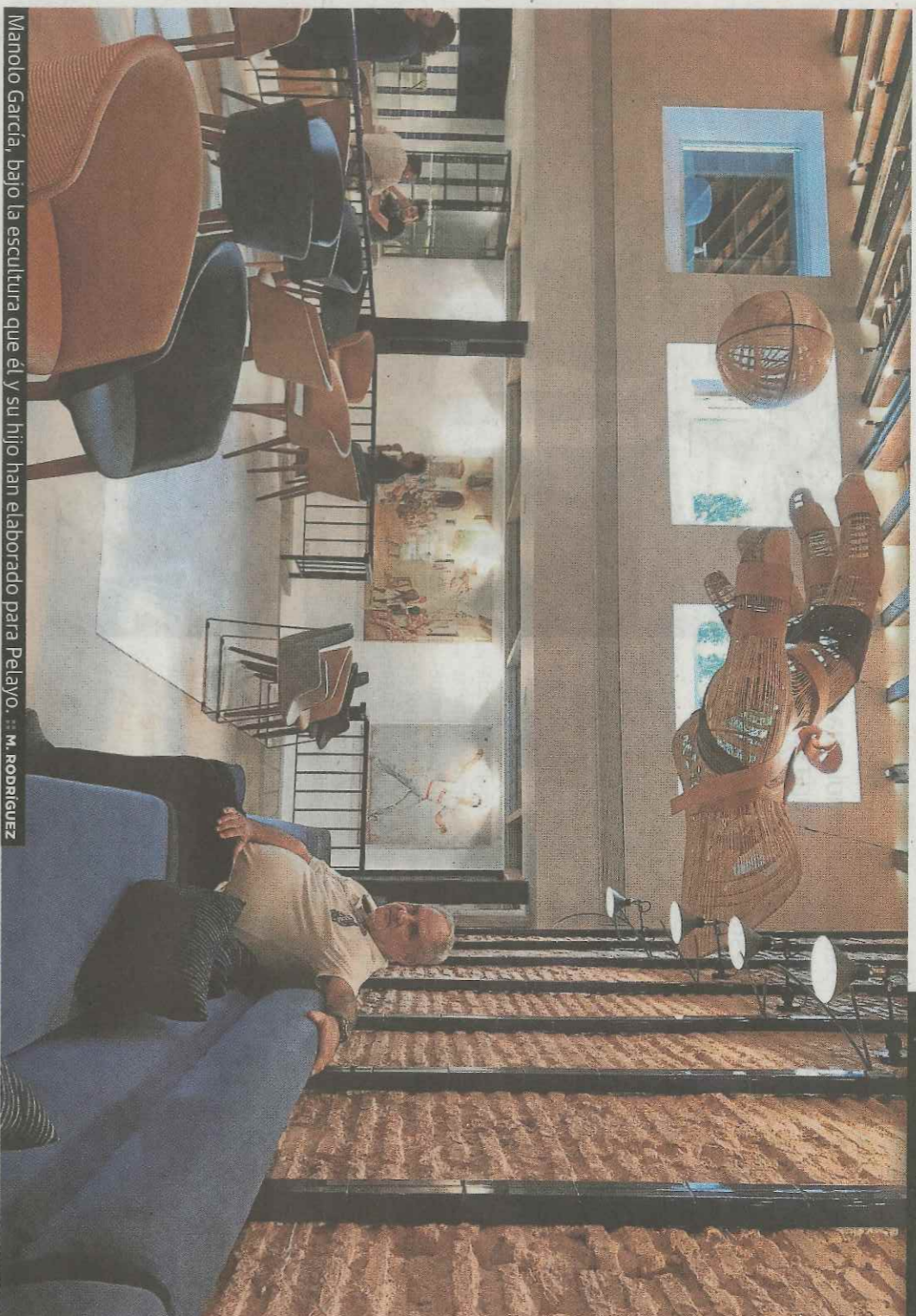
«Nosaltres cobràvem segons la caixa que es feia, segons les entrades i la travessa. Després s'ho repartíem. Ara ha canviat tot, també

UN CAFÉ EN PELAYO CON...

Manolo García

ARTISTA FALLERO

Manolo García, bajo la escultura que él y su hijo han elaborado para Pelayo. :: M. RODRIGUEZ

¿Qué se pide en el bar?
Un aperitivo

En una charla informal, la entrevista fue entre el trinquet y su taller en una semana loca para él.

«Las Fallas y la pilota han de ir unidos. Eso de las independencias... juntos nos va mejor»

«Yo he jugado a frontenis y ahora a pádel... la pelota a mano es mucho más difícil, requiere una gran técnica»

to a su hijo, especialmente respecto a la obra realizada para Pelayo: «Lo está cogiendo con ganas y no es una técnica sencilla, pero le gusta. Al principio le iba corrigiendo y lo hacía bien, pero ahora poco le tengo que decir ya».

En pocas palabras, explica cómo concibió la escultura de Pelayo. «Robert sí debe dominar la pilota, por la facilidad con que se puso el guante», señala en referencia al gestor del restaurante: «Vino al taller, le hice fotos desde todos los ángulos y me dejó una pelota. A partir de ahí, elaboramos el boceto».

Manolo García, que se califica como carpintero, defiende la técnica de la vareta. «Antes todas las figuras grandes se hacían con este sistema. Ahora con el 'porexpan' se adelanta, y también es cierto que permite tener las fallas que hay ahora. Yo sí puedo, lo evico. Hubo un momento que decidí no empapelar mis figuras de vareta, porque descubrí que a la gente le gustaba más el acabado de madera», asegura.

Defiende una técnica tradicional. Algo que, en cierto modo, encierra valores como los de la pilota. «Pelayo ha quedado muy bonito, pero es que era preciso hacer algo así. El deporte de la vaqueta necesita un impulso. Un deporte tan nuestro no puede perderse», proclama. Manolo García veía positivo que hubiera más iniciativas para que la pilota y las Fallas caminase juntas (ya hay un torneo fallero. «Eso de las independencias... yo creo que unidos nos irá mejor», señala sonriente).

Por ejemplo, admite que oye hablar poco de pelota a mano. Su hijo recuerda que sí jugó en el colegio. Ambos, no obstante, subrayan que debería tener más difusión. «Yo he jugado toda mi vida a frontenis, ahora práctico más el pádel. ¡No tiene nada que ver! Esto requiere mucha más técnica», indica Manolo García. Promete volver a tomar un aperitivo bajo su obra en Pelayo. Y también a ver partidas en el trinquet. El sábado estuvo en el palco, pero no le tiene miedo a la escala: «¿Que te puedan dar pelotazos? ¡Pues no he recibido yo en el frontenis! A veces tenías que ponerte por delante para que te diera y ganar el tanto».

«Me ha impresionado cómo vive la gente las partidas en el trinquet»

«Era necesario hacer algo como lo de Pelayo. La pilota precisa un impulso, algo tan nuestro no puede perderse», argumenta

MOISÉS RODRIGUEZ

✉ mrodriguez@lasprovincias.es

«Me alegro de que hayan contando con un artista fallero para crear una escultura. Me hace ilusión estar en un sitio tan valenciano», asegura

VALENCIA. «¿Aquí estaremos seguros?». Manolo García ya bromea. En la última semana no sabe las veces que ha sonado el teléfono ni los viajes que él o su hijo han hecho del

taller a Pelayo. Pero ahora el artista fallero está relajado. Se ha permitido tomarse un aperitivo en una mesa debajo de su creación. Ha coleccionado elogios sobre cómo ha quedado la mano y la pelota elaboradas en la técnica de vareta que decoran el restaurante de Pelayo. «El presidente de la Generalitat me ha dicho que ha quedado muy bien. El mérito es de mi hijo», asegura sonriente. Eso sucedió el sábado, antes de entrar al trinquet de Pelayo para presenciar su primera partida de pilota profesional. «He visto alguna por televisión, pero me parece aburrido», desliza. Su opinión cambió radicalmente después de pasar el sábado por la tarde en la catedral.

«Lo que más me ha impresionado es el ambiente. Que la gente respaldara como lo hizo y como vive

las partidas», señala Manolo García. «Estoy convencido de que a todo el que se acerque por Pelayo le va a gustar. Yo me hice un aperitivo y vi la partida... y seguro que voy a regresar a disfrutar del restaurante y de una partida», asegura. Admite que no se aburrirá durante la que enfrentó a Puchol II y Héctor con Genovés II, Javi y Tomás II. «Por la televisión no es igual. La gente que juega a pilota ama este deporte. Yo he practicado toda mi vida el frontenis y me he pasado horas esperando, con el fiío, a que llegara mi turno».

El sábado por la tarde presenció la partida desde el palco. Era lo que tocaba, al ser uno de los artífices del impresionante cambio de cara del espacio de restauración de la catedral. «Me alegro de que hayan contado con un artista fallero para ha-

¿QUIÉN ES MANOLO GARCÍA?

Inicios profesionales

13 años: Empezó de aprendiz de Manuel Martínez Molla.

Carpintero: Su profesión, aunque él quería ser pintor.

Artista fallero: Ingresó en el gremio en 1977 y desde entonces sus trabajos son casi incontables.

Deporte

Frontón a mano: Jugó algo en el colegio durante la infancia.

Club Valenciano de Natación: Entidad a la que se inscribió y en la que ha jugado a frontenis.

cer la escultura, y más de vareta. Es una orgullo que haya una obra nuestra en Pelayo, un lugar tan valenciano», indica Manolo García, que rápidamente llama a rectificar cuando se denomina 'falla' a su creación: «Es una escultura, como las manos de bronce que hay por ahí. Que venga de las técnicas de las fallas, vale».

Manolo García incide en que ya hay algunos de los mejores restaurantes de España que cuentan con piezas de vareta. «En el Nacional de Barcelona, en el Amazónico de Madrid hay una jirafa... Me alegra que encarguen esculturas con esta técnica». Incide en concederle el mérito

Levante

EL MERCANTIL VALENCIANO

presenta la col·lecció

TODOS LOS BILLETES DEL MUNDO

REPRODUCCIONES EDITORIALES DE 174 BILLETES PARA 193 PAÍSES

35 ENTREGUES DE 5 BITLLETS CADASCUNA * EXCEPTE L'ÚLTIMA QUE SERAN 4 BITLLETS

10ª ENTREGA

Demà, 10 d'octubre

11ª ENTREGA

Dijous, 12 d'octubre

Col·lecció limitada i exclusiva!

Cada dimarts i dijous per només 1€

POLIDEPORTIVO

L'equip belga va vencer ahir a Godella. LEVANTE/ENW

Thieulain és el nou rei europeu de Llargues

► L'equip belga s'imposa a Kersken per 6 a 3, aconseguint el seu primer títol europeu ► Benidorm estigué a dos quinzes de jugar la gran final

ALBERTO SOLDADO VALENCIA

El president del club de Maubeuge, la capital de la pilota en La Picardia, esportista mà al cor i diu emocionat que en la seu del seu club lluita una tofo d'Álvaro de Tbi. «Tots el vollem molt», diu. I el cronista d'este diari ha d'engolir saliva per a contindre les llàgrimes. Eixa frase és el floc d'essència de tot el que significa la Coupe d'ones Champions. Esta edició, en una xicoteta població de dos mil habitants, ha vingut després de la visita en una ciutat esplendorosa com San Sebastián. S'ha celebrat amb tota la modèstia que puga imaginar-se, a càrrec de l'economia d'un club modest i no obstant això, ha conculat amb tota la grandiositat que puguen imaginar: un bon plat de paella valenciana en un clima de sincera camaraderia.

El president del club, José Miguel Valero, donava les gràcies a tots els representants europeus per la seua esportivitat i demanava disculpes per si de cas s'havia fallat en alguna cosa. Una tancada ovació va acompanyar les seues

paraules. Era la resposta de tots a la perfecta organització. Va recordar que amb este torneig europeu concloïen els actes del cinquanta aniversari del club. Set anys abans, en el Museu de la Pilota d'esta població, s'assentaven les bases d'un torneig que pretendre vertebrar a través dels clubs regions on es conserva el vell joc esportiu per les terres de Roma. Fa més de quaranta anys, en esta mateixa població, es posava en marxa l'actual Trofeu El Corte Inglés, i fa un quart de segle, des d'esta mateixa localitat es propiciaven les primeres trobades internacionals, amb l'expedició del club a terres belgues. Segurament és per això que ahir es va acostar fins allí el director general de l'Esport, Josep Miquel Moyra.

Poderós domini belga

Els equips valencians han cedit davant dels poderosos equips professionals belgues. A punt va estar la jove formació de Benidorm de derrotar a Kersken en la semifinal. Quasi sempre per da-

POR FALTA DE SEGURIDAD

Suspenden una carrera a minutos de començar

La Carrera de la Mujer de Sevilla fue suspendida ayer, momentos antes de que sus 14.000 participantes tomaran la salida, cuando la Policía Local informó a las participantes de que no tenían permiso del Ayuntamiento para su celebración. La organización informó de la suspensión, debido a que «el Ayuntamiento de Sevilla ha impedido dar la salida con 14.000 participantes ya preparadas porque el circuito no reune condiciones de seguridad».

RUGBY

CAU, Tecnidex y les Abelles ganen

El CR La Vila no pudo dar continuidad a la victoria de la pasada jornada en la División de Honor y cayó por 36-26 en su visita a un Hernani mucho más intenso dada su delicada situación en la clasificación. En el grupo B de la División de Honor el CAU venció al Calvià (17-0), les Abelles al BUC Barcelona (32-3), el Tecnidex venció a domicilio al Inter RC de Cullera (5-33) y el Tarrani cayó a domicilio ante el Santaboià (30-27).

Breves

ATLETISMO

Galen Rupp gana el Maratón de Chicago

Galen Rupp se convirtió este domingo en el primer atleta estadounidense tras quince años de espera en inscribir su nombre como ganador del Maratón de Chicago, en cuya carrera femenina se impuso la etíope Tirunesh Dibaba. Rupp, de 31 años, bronce en el maratón olímpico de Río 2016, se impuso en Chicago con una marca de 2h.09:20.